

УДК 172.15-053.6:329.7:323.1:316.75:94(477)

DOI <https://doi.org/10.12958/3083-7030-2025-1-155-161>**Ярич Володимир Петрович,**

викладач кафедри інформаційної та соціокультурної діяльності

Західноукраїнського національного університету,

м. Тернопіль, Україна.

v.yarych@wunu.edu.ua

<https://orcid.org/0000-0003-4455-952X>

КУЛЬТ ГЕРОЇВ В ОУН ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ТОГОЧАСНУ МОЛОДЬ

На сучасному етапі ведення російсько-української війни важливим внутрішнім завданням українського народу є підтримка та виховання молодого покоління, присвоєння йому патріотичних цінностей і підготовка майбутнього покоління до подальших процесів державотворення з урахуванням цінностей української боротьби проти російської агресії. Попри патріотичну хвилю, в українському інформаційному просторі дедалі частіше можна натрапити на відео молоді, яка з апатією ставиться до питань мови, культури, історії та не завжди знає перебіг сучасного руху опору російській агресії, героїв російсько-української війни. Погіршує ситуацію також загрозливо масштабний виїзд випускників шкіл за кордон. Це спонукає переглянути як загальнонаціональну, так і регіональну політику щодо виховання молоді та посилити виховний складник у цьому процесі. У цьому разі доречно звернутися до досвіду попередніх поколінь, а саме патріотичного виховання молоді в лавах ОУН, їх аналізу та врахування корисних практик під час розвитку сучасних виховних процесів.

Питання патріотичного виховання молоді на прикладах героїв визвольної боротьби отримало належне висвітлення в працях низки українських дослідників. Зокрема, значний внесок у вивчення діяльності молодіжних організацій ОУН зробив Олександр Ішук, який у фундаментальній праці *«Молодіжні організації ОУН (1939–1955 рр.)»* (Ішук, 2011) на основі архівних матеріалів детально розглянув структуру, ідеологічні засади та форми виховної роботи з молоддю.

П. Мірчук у своєму *«Нарисі історії Організації Українських Націоналістів»* здійснив глибокий аналіз становлення ОУН як політичної сили, зокрема, підкреслюючи роль молоді та культ героїв у формуванні ідеології організації (Мірчук, 1962). В. Ярич у дослідженні, опублікованому в межах конференції з військової історії України, акцентує на виховному потенціалі діяльності ОУН у контексті боротьби за державну незалежність (Ярич, 2022).

Цінну інформацію надають також архівні документи, зокрема фонди ГДА СБУ, у яких зберігаються примірники підпільного журналу *«Юнак»*, що дає змогу простежити змістовну наповненість ідеологічної пропаганди серед молоді. Додаткову увагу привертає публікація Станіслава Липовецького *«Вбити міністра»*, де розглядається резонансна справа атентату на Броніслава Перацького, яку використовувала націоналістична пропаганда для героїзації борців (Галузевий державний архів служби безпеки України, арк. 4–8).

Так, наукова база, що лежить в основі дослідження, містить як аналітичні праці, так і першоджерела, що дає змогу здійснити комплексний огляд проблематики та її актуальності в контексті сучасних виховних викликів.

Хоча останнім часом в історіографії з'являється дедалі більше досліджень, які висвітлюють особливості культу героїв у діяльності ОУН, проте недостатньо вивчено механізми формування героїчного нарративу, його безпосередній вплив на молодь як механізм мобілізації юного

покоління. Автор указує на те, що молодикам спеціально доручали виконувати важливі атенгати, зокрема, з урахуванням майбутнього поширення героїзації серед молодого покоління.

Робота базується на історико-аналітичному методі, елементах порівняльного аналізу, джерелознавчому підході.

Мета статті – схарактеризувати причини створення культу героїв в організації українських націоналістів, успішність їх впливу на молоде покоління та потенційне запозичення в сучасній політиці національної пам'яті, використання досвіду при вихованні сучасної молоді.

У 1929 р. повсталася Організація українських націоналістів шляхом з'єднання української військової організації та молодіжних організацій, як-от група української національної молоді, легії українських націоналістів, союзу української націоналістичної молоді. Офіційною ідеологією вибрано ідеологію націоналізму, вбачаючи в ній світоглядну платформу, здатну мобілізувати маси з метою розбудови незалежної української держави на всіх українських етнічних землях. Важливе місце в цьому процесі покладалося саме на українську молодь, що має цілком закономірний вигляд з огляду на те, що саме молодіжні організації були суб'єктами у процесі творення ОУН (Патриляк, 2010).

У тому, що значна діяльність націоналістичного руху в 30-х рр. ХХ ст. була спрямована на молодь, ми бачимо дві головні причини: по-перше, у 20-х рр. ХХ ст. відбувався сильний вплив радянської пропаганди на молодь Галичини, тому діяльність ОУН була необхідна як контрзахід радянському впливу.

По-друге, як уже було зазначено, сама ОУН створена з молодіжних організацій, які вже мали певний досвід діяльності за плечима, тому політика виховання стала логічним продовженням із попереднього десятиліття.

Важливо коротко схарактеризувати головні молодіжні організації, які взяли участь у створенні ОУН. Першою молодіжною групою в Західній Україні повсталася організація під назвою «Група Української Державницької Молоді». Провідними членами «ГУДМ» були: Степан Охримович, Юліян Вассиян, Іван Габрусевич, Богдан Кравців, Осип Боднарівч, Володимир Диденко (Мірчук, 1962, с. 55).

Націоналістична течія захопила теж старших учнів українських гімназій. У той самий час, коли серед студентів українського університету діяла «ГУДМ», серед старших учнів українських гімназій постала і розвинула діяльність «Організація Вищих Кляс Українських Гімназій» (ОВКУГ). Провідними її членами були: Роман Шухевич і його брат Юрко, Володимир Янів, Богдан Кордюк, Богдан Підгайний, а поза Львовом – Осип Карачевський, Степан Бандера, Олекса Гасин, Степан Новицький, Дмитро Яців (Стрий), Зенон Коссак (Дрогобич), Степан Ленкавський та інші.

Члени ОВКУГ, закінчивши середні школи і ставши студентами, почали творити всередині місцевих (повітових) організацій товариства «Українська Студентська Громада» окремі ідеологічні групи націоналістичного напрямку, які намагалися відсунути від впливів студентів радянської чи угодницької напрямів. З об'єднання цих груп у різних «Студентських Громадах» з львівською «Групою Української Державницької Молоді» постав у 1926 р. «Союз Української Націоналістичної Молоді» (Мірчук, 1962, с. 56).

СУНМ співпрацював з УВО (багато членів СУНМ були водночас членами УВО) та з українськими націоналістичними організаціями за кордоном. СУНМ був спочатку організацією тільки студентської та середньо-шкільної молоді, але швидко під його ідейні впливи дістається теж робітничая й селянська молодь. Ініціатора й першого ідеолога того руху серед молоді Степана Охримовича вказує, що на Охримовича справила велике враження спадщина М. Міхновського.

У ділянці розпрацьовування націоналістичної ідеології Степан Охримович, Іван Габрусевич і Степан Ленкавський звернули увагу на ідеалістичний світогляд і впровадили культ

героїзму. З ініціативи Володимира Янева, як і Атанаса Фіголя і Богдана Романенчука, впроваджено культ треста героїв-студентів, що загинули 29 січня 1918 р. в бою під Крутами. Попри участь в академії або святкових сходах, кожен український студент та учень вищих класів гімназії повинен був вшанувати день річниці Крут цілоденним голодуванням і віддачею заощаджених через голодування грошей на допомогу політичним в'язням (Мірчук, 1962, с. 59).

Активним виявом культу героїзму було влаштування зелено-святкових маніфестаційних походів на могили стрільців і героїв, загиблих у боротьбі за волю України, та жалобних академій у кожен рік смерті членів УВО, засуджених на смерть польськими судами, або загиблих у бойових акціях підпільної організації (Мірчук, 1962, с. 55).

Для ідеологічного вишколу юнацтва вирішено видавати окремий нелегальний журнал під назвою «Юнак». Перше його число з'явилося наприкінці 1928 р., зредаговане Степаном Охримовичем за співучасті Степана Ленкавського, Івана Габрусевича, Богдана Кравцева й Володимира Янева.

Упродовж 1930–31 років на західноукраїнських землях сформовано мережу Юнацтва ОУН, якою керувала специфічна підреферентура крайової ексекютиви (Інститут історії України), що вказувало на значне місце української молоді в процесі створення організації. Наукові розвідки вказують на значне націоналістичне зрушення української молоді у 1920-х рр., що закономірно вилилось у ключові клітини при створенні ОУН (Центральний державний архів громадських об'єднань та українці, арк. 3–6).

Одним із найвпливовіших інструментів ідеологічного впливу ОУН на молодь був підпільний журнал «Юнак», який виконував функцію не лише інформаційного, а й виховного ресурсу. На його сторінках систематично висвітлювались героїчні сторінки української національно-визвольної боротьби, що формувало в молодого покоління відчуття належності до історичної традиції опору.

В 11-му числі журналу подано опис історичного бою під Мотовилівкою, де прославляються рішучість та сміливість українських січових стрільців (ГДА СБУ, арк. 28).

У цьому ж номері опубліковано оду, присвячену 21-й річниці розстрілу учасників Другого зимового походу в Базарі, у якій підкреслюються моральна велич загиблих, героїзм українських воїнів і звучить заклик до помсти за полеглих (ГДА СБУ, арк. 28).

У 12-й частині журналу розміщено матеріал, присвячений 10-м роковинам смерті Данилишина та Біласа, де героїзується їхня боротьба проти польської окупації, особливо акцентується увага на їхній молодості та самопожертві (ГДА СБУ, арк. 42).

У квітневому випуску 1942 року «Юнак» возвеличує героїчні морські походи Петра Конашевича-Сагайдачного, приурочені до Дня українського моря (ГДА СБУ, арк. 57).

Під заголовком «У свято героїв – у свято могил» редакція журналу також висвітлює репресивні процеси проти членів Спілки визволення України, акцентуючи на жертвності й духовній силі репресованих. Такий змістовий підхід засвідчує послідовну стратегію ОУН щодо формування національної свідомості через героїзацію минулого, персоналізацію боротьби та моральну легітимацію збройного спротиву (ГДА СБУ, арк. 14).

Боротьба українських націоналістів проходила не тільки в мілітарній площині. Одним із найважливіших її фронтів було ідейне протистояння, відповідно, вся діяльність ОУН була спрямована насамперед на зміну свідомості українського загалу, виховання його на прикладах героїзму та самопожертви. Ось чому в діяльності цих структур таке важливе місце відводилося збереженню пам'яті про визвольну боротьбу. 30 листопада 1932 р. відбувся експропріаційний акт, здійснений молодими членами ОУН у м. Городок Львівської області, окупованої в міжвоєнний період другою Польською республікою. Однак план захоплення польської пошти провалився (Ярич, 2022, с. 190).

Важливе місце мало вбивство молодим членом ОУН Григорієм Мацевко «Гонта» міністра внутрішніх справ Польщі Броніслава Перацького. Виконавець належав до молодого активу ОУН, які пройшли ідеологічний і організаційний вишкіл ще в студентські роки. Це свідчить про ефективність виховної політики ОУН у залученні саме молоді до активних форм спротиву.

С. Липовецький у своїй книзі підкреслює, що молоді члени ОУН діяли із чітким розумінням ідеї національної боротьби й були готові до ув'язнення чи смерті (Липовецький, 2025, с. 28).

Замах на Перацького став не лише політичним актом, а й інформаційною подією, яку ОУН використала для героїзації учасників серед української молоді. Молоді активісти ставали прикладом самовідданості – їхні постаті згодом популяризувалися в пропагандистських матеріалах, зокрема в журналі «Юнак».

За твердженням історика О. Іщука, пропагандистська діяльність ОУН, спрямована на формування культу борців за незалежність України, справила значний вплив на молоде покоління. ОУН майстерно підтримувала цей напрямок, зокрема, через широке висвітлення судових справ, пов'язаних із вбивствами польського міністра Б. Перацького, політика Т. Голувка, радянського дипломата Майлова та інших визначних польських громадсько-політичних діячів. Попри постійні арешти членів ОУН польською поліцією, спроби ліквідувати організацію або мінімізувати її вплив на українську молодь виявилися марними. Ба більше, силове протистояння, навпаки, сприяло радикалізації молодіжних настроїв та стимулювало вступ до лав ОУН. Яскравим прикладом є «Процес 31-го» у Крем'янці (15–19 грудня 1933 року), де 31 учня гімназій та студентів, зокрема випускників університетів, звинуватили у членстві в ОУН. Хоча суд виніс їм вироки з різними термінами ув'язнення, сам процес лише сприяв подальшій популяризації українського націоналістичного руху серед молоді. Більшість ключових фігур ОУН 1940-х років, як-от В. Охримович, П. Дужий, В. Галаса, О. Луцький, ще в 1930-х роках, будучи учнями шкіл та гімназій, приєднувалися до організацій, де їхній патріотичний вишкіл проводили як активісти ОУН, так і досвідчені учасники визвольних змагань 1917–1921 років. Арештований у 1952 році член Проводу ОУН в Україні В. Охримович, відомий як «Грузин», свідчив, що після Першого (Віденського) конгресу ОУН (січень 1929 року), на якому затверджено статут ОУН, українська молодь, включно з ним самим, в умовах Польщі активно підтримувала ці рішення. Влітку 1930 року, навчаючись у Тернопільській українській гімназії, він був залучений до Юнацтва ОУН П. Олійником, від якого отримував і поширював антирадянські публікації. Швидкість поширення націоналізму серед учнів була такою, що польська влада у вересні 1930 року закрила гімназію, а багатьох учнів заарештувала (Іщук, 2011, с. 62).

Значним епізодом в історії діяльності ОУН став «Процес 11-ти», також відомий як процес першої ексективи ОУН, який проходив 29 жовтня 1940 року у Львівському обласному суді. Обвинуваченими були керівники Львівської Крайової Ексективи, направлені з Краківського центру для організації антирадянського повстання. Їх заарештували в лютому-березні 1940 року. Суд виніс майже всім обвинуваченим смертні вироки. Цікаво, що під час процесу названо близько 200 імен підпільників-оунівців, і серед основних завдань ОУН тоді виділялося саме виховання та залучення молоді до боротьби за українську незалежність. Усі засуджені були реабілітовані 28 вересня 1994 року.

Іншим важливим судовим процесом був «Процес 15-ти», що відбувся в Києві 5–7 березня 1941 року у Військовому Трибуналі Київського Особливого Військового Округу. Більшість підсудних становила учні львівських середніх шкіл № 1, 2, 3 та мешканці Клепарова, передмістя Львова, зокрема Ю. Базилевич, М. Брездень, Я. Валько, С. Вітик, І. Гуцалюк, Ю. Думка, Є. Кухар, П. Левкович, Б. Меєр, В. Онисько, Р. Пастух, І. Пеленський, Я. Солонинка, Л. Терлецький, М. Ткачик. Їх заарештували з кінця червня до середини липня 1940 року. Хоча початкове звинувачення в теракті (кидання гранати на майданчику в Клепарові 7 липня 1940 року, що спричинило загибель трьох осіб) та належності до Юнацтва ОУН під керівництвом Я. Валька

згодом було знято, звинувачення в участі в націоналістичних вишколах залишилися. За рішенням суду, чотири особи були розстріляні, інші отримали покарання до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах, а С. Вітик був виправданий (Ішук, 2011, с. 64).

Як висновок потрібно визнати, що досвід Організації українських націоналістів у справі патріотичного виховання молоді демонструє ефективність поєднання ідеологічного вишколу, культу героїв та організаційної дисципліни як інструментів формування національної свідомості. Особливістю діяльності ОУН стало акцентування на героїчних прикладах попередників, використання історичних подій як моральних орієнтирів, а також створення альтернативної молодіжної культури в умовах ворожого середовища. Культ героїв, сформований ОУН, не лише виконував мобілізаційну функцію, а й закладав основи колективної пам'яті та ідентичності.

У сучасних умовах війни з росією та ідеологічної дезорієнтації частини молоді, звернення до історичного досвіду ОУН набуває особливої актуальності. Запозичення окремих виховних практик (урочисті заходи, персоналізація героїзму, молодіжні ініціативи на основі історичної пам'яті) може стати основою для оновлення державної політики національного виховання. Водночас важливо критично осмислювати минуле, адаптуючи його елементи до демократичних цінностей сучасної України.

Так, історичний приклад ОУН доводить, що системне, ціннісно орієнтоване виховання здатне формувати покоління, готове до самопожертви заради національної ідеї. Це особливо важливо сьогодні, коли стоїть завдання збереження та зміцнення національної ідентичності через глибоке розуміння героїчного минулого.

Список використаної літератури

1. Літопис УПА. Бібліотека. Т. 11: Ішук О. *Молодіжні організації ОУН (1939–1955 рр.)* / Відп. ред. П. Й. Потічний. Торонто; Львів : Видавництво «Літопис УПА», 2011. 944 с.
2. Мірчук П. Нарис історії Організації Українських Націоналістів. Т. 1: 1920–1939 / За ред. С. Ленкавського. Мюнхен; Лондон; Нью-Йорк : «Українське Видавництво», 1968. 641 с.
3. Ярич В. П. Роль молоді ОУН у процесі боротьби за державну незалежність України. Українське військо: основні етапи боротьби за державну незалежність України. *Збірник матеріалів II Міжнародної науково-практичної конференції*. Київ : НУОУ, 2022. С. 189–190.
4. Галузевий державний архів служби безпеки України (ГДА СБУ). Ф. 13. Спр. 376. Т. 26. Періодичне видання «Прапор молоді». Ч. 1.
5. ГДА СБУ. Ф. 13. Спр. 376. Т. 26. Періодичне видання «Юнак». Ч. 11.
6. ГДА СБУ. Ф. 13. Спр. 376. Т. 26. Періодичне видання «Юнак». Ч. 12.
7. ГДА СБУ. Ф. 13. Спр. 376. Т. 26. Періодичне видання «Юнак». квітень 1942.
8. ГДА СБУ. Ф. 13. Спр. 376. Т. 26. Періодичне видання «Юнак». травень 1942.
9. Патриляк І. К. Організація українських націоналістів. [Електронний ресурс]. *Енциклопедія історії України*: Т. 7: Мі-О / Редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін. НАН України. Інститут історії України. К. : Вид-во «Наукова думка», 2010. 728 с.: іл. URL: http://www.history.org.ua/?termin=Orhanizatsiia_ukrainskykh
10. Центральний державний архів громадських об'єднань та україніки. Ф. 59. Організація українських націоналістів (ОУН). Оп. 1. Передмова. Арк. 3-6.
11. Липовецький С. Вбити міністра. Варшавський замах та інші пригоди українських націоналістів. Київ : Темпора, 2025. 500 с.

References

1. Litopys UPA. Biblioteka. T. 11: Ishchuk O. *Molodizhni orhanizatsii OUN (1939–1955 rr.)*. [Chronicle of the Ukrainian Insurgent Army. Library. Vol. 11: Ishchuk O. Youth organisations of the OUN (1939–1955)]. (2011). Toronto; Lviv: Bydavnytstvo «Litopys UPA» [in Ukrainian].

2. Mirchuk, P. (1962). *Narys istorii orhanizatsii ukrainskykh natsionalistiv* [Outline of the history of the Organization of Ukrainian Nationalists]. T. 1: 1920–1939. Miunkhen; London; Niu-York: «Ukrainske Vydavnytstvo» [in Ukrainian].

3. Iarych, V. P. (2022). The role of OUN youth in the struggle for Ukraine's independence [The role of the OUN youth in the process of the struggle for the state independence of Ukraine]. *Ukrainske viisko: osnovni etapy borotby za derzhavnu nezalezhnist Ukrainy: zbirnyk materialiv II Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii – The Ukrainian army: key stages in the struggle for Ukraine's independence. Collection of materials from the Second International Scientific and Practical Conference*. (pp. 189–190). Kyiv: NUOU [in Ukrainian].

4. Haluzevyi derzhavnyi arkhiv sluzhby bezpeky Ukrainy (HDA SBU) [Sectoral State Archive of the Security Service of Ukraine]. F. 13. Spr. 376. T. 26. Periodychne vydannia «Prapor molodi» – Periodical publication «Flag of Youth». Ch. 1 [in Ukrainian].

5. HDA SBU [Sectoral State Archive of the Security Service of Ukraine]. F. 13. Spr. 376. T. 26. Periodychne vydannia «Iunak» – Periodical publication «Young man». Ch. 11 [in Ukrainian].

6. HDA SBU [Sectoral State Archive of the Security Service of Ukraine]. F. 13. Spr. 376. T. 26. Periodychne vydannia «Iunak» – Periodical publication «Young man». Ch. 12 [in Ukrainian].

7. HDA SBU [Sectoral State Archive of the Security Service of Ukraine]. F. 13. Spr. 376. T. 26. Periodychne vydannia «Iunak» – Periodical publication «Young man». 1942, April [in Ukrainian].

8. HDA SBU [Sectoral State Archive of the Security Service of Ukraine]. F. 13. Spr. 376. T. 26. Periodychne vydannia «Iunak» – Periodical publication «Young man». 1942, May [in Ukrainian].

9. Patryliak, I. K. (2010). Orhanizatsiia ukrainskykh natsionalistiv [Organization of Ukrainian Nationalists]. In *Entsyklopediia istorii Ukrainy*. Vol. 7. K.: Vyd-vo «Naukova dumka». [Elektronnyi resurs]. Retrieved from http://www.history.org.ua/?termin=Orhanizatsiia_ukrainskykh [in Ukrainian].

10. Tsentralnyi derzhavnyi arkhiv hromadskykh obiednan ta ukrainiky [Central State Archives of Ukrainian People's Commissariats]. F. 59. Orhanizatsiia ukrainskykh natsionalistiv (OUN) – Organization of Ukrainian Nationalists. Op. 1. Peredmova. Ark. 3–6 [in Ukrainian].

11. Lypovetskyi, S. (2025). Vbyty ministra. Varshavskyi zamakh ta inshi pryhody ukrainskykh natsionalistiv [Minister's apartments. Warsaw castles and other adventures of Ukrainian nationalists]. Kyiv: Tempora [in Ukrainian].

Ярич В. П. Культ героїв в ОУН та його вплив на тогочасну молодь

У статті розглядається феномен культу героїв в Організації українських націоналістів (ОУН) як ефективний інструмент патріотичного виховання молоді. Автор аналізує історичний контекст формування молодіжних націоналістичних структур у міжвоєнний період, їхній вплив на ідеологічний світогляд української молоді та значення героїчних наративів у процесі національного самоствердження. Особлива увага приділяється таким організаціям, як Група Української Державницької Молоді та Організація Вищих Кляс Українських Гімназій, членами яких були відомі діячі націоналістичного руху. Важливим складником виховання стала пропаганда героїзму через символічні акції, відзначення пам'ятних дат, підпільні видання та участь молоді в бойових діях. Стаття детально висвітлює роль видання «Юнак» у поширенні націоналістичних ідеалів. Проаналізовано судові процеси над молодими членами ОУН, що лише посилили популяризацію ідей визвольної боротьби. Підкреслюється ідейна спадкоємність між молодіжними структурами 1920–30-х років та пізнішими генераціями борців за незалежність України. Автор пропонує осмислити досвід ОУН у сучасному виховному процесі, зокрема в умовах війни з росією. Робота базується на архівних джерелах, періодичних виданнях і наукових розвідках. У підсумку стверджується, що культ героїв в ОУН був не лише засобом мобілізації, а й механізмом формування української національної ідентичності.

Ключові слова: ОУН, патріотичне виховання молоді, молодіжні організації, атентат.

Yarych V. P. Hero cult in the OUN and its influence on the youth of the time

The article examines the phenomenon of the cult of heroes within the Organization of Ukrainian Nationalists (OUN) as an effective tool for patriotic education of youth. The author analyzes the historical context of the formation of nationalist youth structures during the interwar period, their influence on the ideological worldview of Ukrainian youth, and the significance of heroic narratives in the process of national self-assertion. Special attention is given to organizations such as the Group of Ukrainian Statehood Youth and the Organization of Senior Classes of Ukrainian Gymnasiums, whose members included notable figures of the nationalist movement. A key component of this education was the promotion of heroism through symbolic actions, commemorations, underground publications, and the participation of youth in armed resistance. The article provides a detailed overview of the role played by the underground journal *Yunak* in spreading nationalist ideals. It also analyzes the political trials of young OUN members, which further popularized the ideas of the liberation struggle. The article highlights the ideological continuity between the youth movements of the 1920s–30s and later generations of independence fighters. The author proposes rethinking OUN's educational experience in the context of contemporary patriotic education, especially under conditions of war with Russia. The study is based on a wide range of archival sources, periodicals, and academic research. In conclusion, the author argues that the cult of heroes in OUN was not only a means of mobilization, but also a powerful mechanism for shaping Ukrainian national identity.

Key words: OUN, patriotic education of youth, youth organizations, assassination.

Creative Commons Attribution 4.0
International (CC BY 4.0)

Стаття надійшла до редакції 20.06.2025 р.

Прийнято до друку 29.08.2025 р.

Опубліковано: 06.10.2025 р.